

ὀρθὰς τὰ αὐτὰ πράσσοντας· ὅγρ' διδασκων φησὶ ἴον' ἕτερον σε αὐτὸν
 οὐ διδάσκει· καὶ ἰὰρ ἐθέτω σάσσον σε αὐτὸν· καὶ ὁ ποιήσας ἡσθε
 διδάξας, οὗτος μέγας κληθῆσεται ἐν ἡ βασιλείαι τῶν οὐρανῶν. || **Διαίου** 10
 αὐτὸς πολλὰ ἐμὴν ὄντων ἰδὼν ἠπλῶς· **Ἐπιούβης** μάλ' οὐκ ἔβουληθῆν
 εἶπαι ἐν λόγῳ, ἢ οὐκ οὐδ' ὅπως χρεὶσθ' ἑσθλῶς ποιῆτω· ἤ μιν γὰρ παρθε
 καὶ αὐτὸς νηπίοι ἦλθε κηρία καὶ εὐφρονήματα· καὶ ἀπὸ ὤμων τῶν περὶ
 μου βλασφημῶν, καὶ ἀγῶνας ὁ μνηστῶν, **Ἐπιμῆλεις** ἐν ἐκείνῳ ἐμὴ
 διάνοια **Ἐπιμῆλεις** ὡς φησὶ ἡ γραφὴ· **Ἐπιμῆλεις** τὰς βίβλας
 βλασφημίας καὶ ἀλαϊστικὰς καὶ ἁλοδυσίας φωνάς· ἢ **Ἐπιμῆλεις** ἡσθε
 μείζονα **Ἐπιμῆλεις**, ἢ ἰδὼν τῶν λογίων ἀεροαλίς ἐγνώμην, σφῆδρα
 ἐμίσητε, ἢ ἐν βίβλῳ ἀσέβην, ἢ ἐλπίσας ἀπίματον· **Ἐπιμῆλεις** οὐδέν ἐστιν
 ἔσθ' ἢ ἡ **Ἐπιμῆλεις** ἢ περὶ ἀεθλοῦ μιᾶς· μή τις ἰσχυρὸς ἀδελφ
 φοίδια κίμεθα **Ἐπιμῆλεις** τῶν φιλῶν ἁγῶν· φησὶ γὰρ ὁ προφῆτης·
 ὅς φησὶ εἰς αὐτὸν βασιλεῖ, μίσητε τὸν αὐτὸν ἡσθε· ὁ δὲ ἁγίων, ἐπι
 μή τις παιδάρι· μή ἅμα πῶμεν ὁρα ἄνω τοῖς ἀρκετοῖς, ὡς ἀρκετοῖς
 μή τοῖς ἐξωθεν ἰσχυροῖς κεκοισυμένους· ἀλλὰ ταῖς ἐνδοθεν ἀρεταῖς
 ἢ χαῖστος· μή δὲ πλῆθος εἰδὼν αὐτοῖς ἀρόμενοι, ἢ ψυχικὴ **Ἐπιμῆλεις**
 αἰσιογνώμεθα· ἐφ' ἡμῖν γὰρ ἐπιβλήσονται τῶν ἁγίων καὶ ο
 θάνατος· μίμησώμεθα ἐκείνην ἡμῖν ἄφροντα βλαμὸν ἡσθε· ἢ ἐν δὲ
 τῆς ἁγίας αἰσῆς πραινέτως δὴ μὴ ὄντων ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀναδείξει